

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЯ УПРАВЛІННЯ

<i>Шевцова О. Й., Потій А. Д.</i> КРЕДИТНА СИСТЕМА УКРАЇНИ: РОЗВИТОК ІНСТИТУЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ	3
<i>Васильєва Т. А., Афанасьєва О. Б.</i> ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖБАНКІВСЬКОГО РИНКУ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ ТУРБУЛЕНТНОСТІ В УКРАЇНІ	7
<i>Коваленко В. В., Шепель Є. В.</i> МОНЕТАРНІ ПЕРЕДУМОВИ УТВОРЕННЯ ІНФЛЯЦІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ	11
<i>Гойхман М. І.</i> КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	18
<i>Баріда Н. П.</i> ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ РОЛІ ГРОШОВОЇ ЕМІСІЇ У ТРАНСМІСІЙНОМУ МЕХАНІЗМІ МОНЕТАРНОЇ ПОЛІТИКИ	22
<i>Губарева І. О.</i> ОЦІНКА БЕЗПЕКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА КРАЇН – ЧЛЕНІВ ЄС У ПОЛІТИЧНІЙ СФЕРІ	26
<i>Огородня Е. Н.</i> ФОРМИРОВАНИЕ МОНЕТАРНОЙ ПОЛИТИКИ В КОНТЕКСТЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ СТРАНЫ	30
<i>Леонов С. В., Богма С. Д.</i> ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ КРЕДИТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	35

РОЗДІЛ 2. БАНКІВСЬКА СПРАВА

<i>Циганюк Д. Л., Гланич В. Н.</i> МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАБІЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ	40
<i>Чернявський І. Б.</i> МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОЦІНЮВАННЯ КІЛЬКОСТІ ЦЕНТРІВ САМООБСЛУГОВУВАННЯ БАНКУ В РЕГІОНІ	45
<i>Шульженко Г. М.</i> МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ БАНКУ НА ОСНОВІ МЕРЕЖЕВОГО ПЛАНУВАННЯ	50
<i>Радченко О. В., Бойченко В. М.</i> АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	59
<i>Д'яконова І. І., Мірошниченко Г. О.</i> МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ	62

Малиш Г. А. РОЗВИТОК БАНКІВСЬКОЇ ФІЛІАЛЬНОЇ МЕРЕЖИ УКРАЇНИ ПІД ВПЛИВОМ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ	67
Ткаченко О. О. АНАЛІЗ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ БАНКІВ УКРАЇНИ	71
Красюк І. В. СУКУПНА ВАРТІСТЬ БАНКУ З УРАХУВАННЯМ ІНТЕРЕСІВ СТЕЙКХОЛДЕРІВ	75

РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ФІСКАЛЬНО-БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ

Антонов М. С. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПОКАЗНИКІВ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ УКРАЇНИ.....	81
Фролов С. М. БЮДЖЕТНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ПРОЄКТІВ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА.....	86
Шевченко Н. В., Есманов О. М. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВИЗНАЧЕННЯ ВПЛИВУ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ НА РІВЕНЬ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ	89
Абакуменко О. В., Воронцова А. С. СОЦІАЛЬНА СКЛАДОВА ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ МІСЦЕВОГО РОЗВИТКУ	94
Лук'яненко І. Г., Височина А. В. УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ	98

РОЗДІЛ 4. ФОНДОВИЙ, ФІНАНСОВИЙ І ТОВАРНІЙ РИНКИ

Діденко І. В. НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИЗНАЧЕННЯ ДЕПОЗИТНОГО РИНКУ, ЙОГО РОЛІ ТА МІСЦЯ В СТРУКТУРІ ФІНАНСОВОГО РИНКУ	102
Кривич Я. М., Д'яконов К. М. РОЗВИТОК ФІНАНСОВОГО ПОСЕРЕДНИЦТВА В УКРАЇНІ.....	107
Сокол С. В. ПЛАТІЖЕСПОСОБНОСТЬ СТРАХОВОЇ КОМПАНИИ В РАЗРЕЗЕ ЕЇ ФІНАНСОВОЇ УСТОЙЧИВОСТІ.....	110

РОЗДІЛ 5. ПРИКЛАДНІ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ

Михайлова Л. І., Соколенко Л. Ф. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО ОЦІНКИ РІВНЯ ФІНАНСОВО-ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ РЕГІОНУ	115
Азаренкова Г. М., Шляпкіна К. О., Рудюк І. В. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ЗОВНІШНЬОГО ФІНАНСУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ	118
Афанасьєв Б. В. ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	122
Горяєва В. І., Сапожнікова М. В. МІКРОФІНАНСУВАННЯ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ.....	126

Список літератури

1. Про першочергові заходи щодо запобігання негативним наслідкам фінансової кризи та про внесення змін до деяких законодавчих актів України [Електронний ресурс] : закон України від 14 квітня 2012 р. № 639-17. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/639-17>. – Назва з екрану.
2. Савченко К. В. Стабілізаційний фонд: узагальнення світового досвіду / К. В. Савченко // Науковий вісник Буковинської державної фінансової академії. – 2011. – Випуск № 2 (21). – С. 221–230.
3. European Central Bank (2012), “Financial Integration in Europe”, Frankfurt.
4. Lane P. (2012), “The TSCG and Irish Fiscal Policy”, Opening Statement to Oireachtas Sub-Committee on the Intergovernmental Treaty, 4 April, Irish Parliament, Dublin.
5. Marzinotto B., A. Sapir and G. Wolff (2011), “What Kind of Fiscal Union?”, Bruegel Policy Brief, Issue 2011/06, Bruegel, Brussels
6. Recent sovereign wealth fund market size by quarter [Electronic resource] / SWF Institute. – Mode of Access : <http://www.swfinstitute.org/fund-rankings/>. – Title from the screen.
7. Schoenmaker D. (2012), “Banking Supervision and Resolution: The European Dimension”, DSF Policy Paper No. 19, Duisenberg School of Finance, Amsterdam.
8. Veron N. (2011), “Banking Federalism is Key to Eurozone’s Survival”, Emerging Markets – G20 Edition, 3 November.

Отримано 12.12.2014

Summary

This article examines key principles of effective mechanism of banking system stability ensuring in different countries. Leading place in the world financial system take Europe and developed countries, so that’s why we study the procedure of stabilization and resolution fund creation over them. We also studied the mechanism of quasi-fiscal burden on banks in order to protect the banking system from destabilization. As a result, we suggested some steps to improve the existing system of stability support of Ukrainian banking system.

УДК 336.71:332.1

І. Б. Чернявський, директор Сумської філії ПАТ КБ “Приватбанк”

**МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОЦІНЮВАННЯ КІЛЬКОСТІ ЦЕНТРІВ
САМООБСЛУГОВУВАННЯ БАНКУ В РЕГІОНІ**

У даній статті було детально проаналізовано процес ідентифікації частки центрів самообслуговування у загальному обсязі структурних підрозділів банку у конкретному регіоні і виділено окремі етапи, які деталізують цей процес. Також було проведено дослідження значень індикаторів технологічної готовності та показників обсягу кредитних та депозитних послуг у розрізі областей України, на основі яких проведено розподіл регіонів на групи відповідно до рівня їх технологічного розвитку та насиченості банківськими послугами.

Ключові слова: регіональна мережа банків, критерій технологічного розвитку, депозитні і кредитні послуги, індекс глобальної конкурентоспроможності.

Постановка проблеми. При плануванні регіонального розвитку банківської системи менеджмент банку враховує економічну та інноваційну привабливість регіону. Останнім часом більшу увагу звертають все-таки саме на інвестиції у привабливість. Це дозволяє прийняти рішення про створення менш витратних, інноваційних та сучасних технологій банківського обслуговування. Так, для банку, націленого на інноваційний розвиток, більш ефективним шляхом в сучасних умовах є збільшення кількості саме точок самообслуговування, які потребують

менших обсягів капітальних вкладень, менше персоналу та дозволяють обслужити якомога більшу кількість клієнтів на новому якісному рівні порівняно із класичними філіями та відділеннями. Крім того, переважна частка доходів банку формується саме за рахунок надання простих банківських послуг. Тому банківському менеджменту необхідно сформулювати певну послідовність кроків, перш ніж пропонувати керівництву банку вносити структурні зміни в організацію філіальної мережі банку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У зв’язку із постійним розвитком ринку банківських послуг все більше робіт присвячується цій

© І. Б. Чернявський, 2014

проблемі. Теоретичні основи розвитку банківської системи та центрів самообслуговування знайшли своє відображення в роботах таких вчених, як Г. М. Белоглазова, О. І. Лаврушин, Ю. С. Масленчєков, Г. С. Панова [2], Е. Рід [3], П. С. Роуз [4], Н. А. Амосова, В. Степаненко [5] та ін.

Невирішені раніше частини проблеми. Основною тенденцією розвитку сучасної банківської системи є розвиток саме дистанційного банківництва з метою зниження операційних витрат. Проте впровадження будь-яких нових технологій потребує чіткого алгоритму і розробки відповідної методології. Тому перш ніж відкривати нові канали збуту та обирати регіон для їхнього розміщення, потрібно проводити аналіз концентрації банків та їх регіональних підрозділів у розрізі областей України. Дана проблема була виділена раніше, але

виключно в оглядовому плані і не була досконало досліджена з практичної точки зору.

Метою статті є формування узагальненого алгоритму оптимізації структури регіональної мережі банків шляхом групування на основі критеріїв технологічного розвитку та насиченості регіону депозитними й кредитними послугами.

Виклад основного матеріалу. Виходячи із сформульованої проблеми даного дослідження, особливої актуальності набуває ідентифікація частки центрів самообслуговування у загальному обсязі структурних підрозділів банку у конкретному регіоні. Згідно із науково-методичним підходом, що пропонується, даний процес можна представити у вигляді поетапного алгоритму (рис. 1).

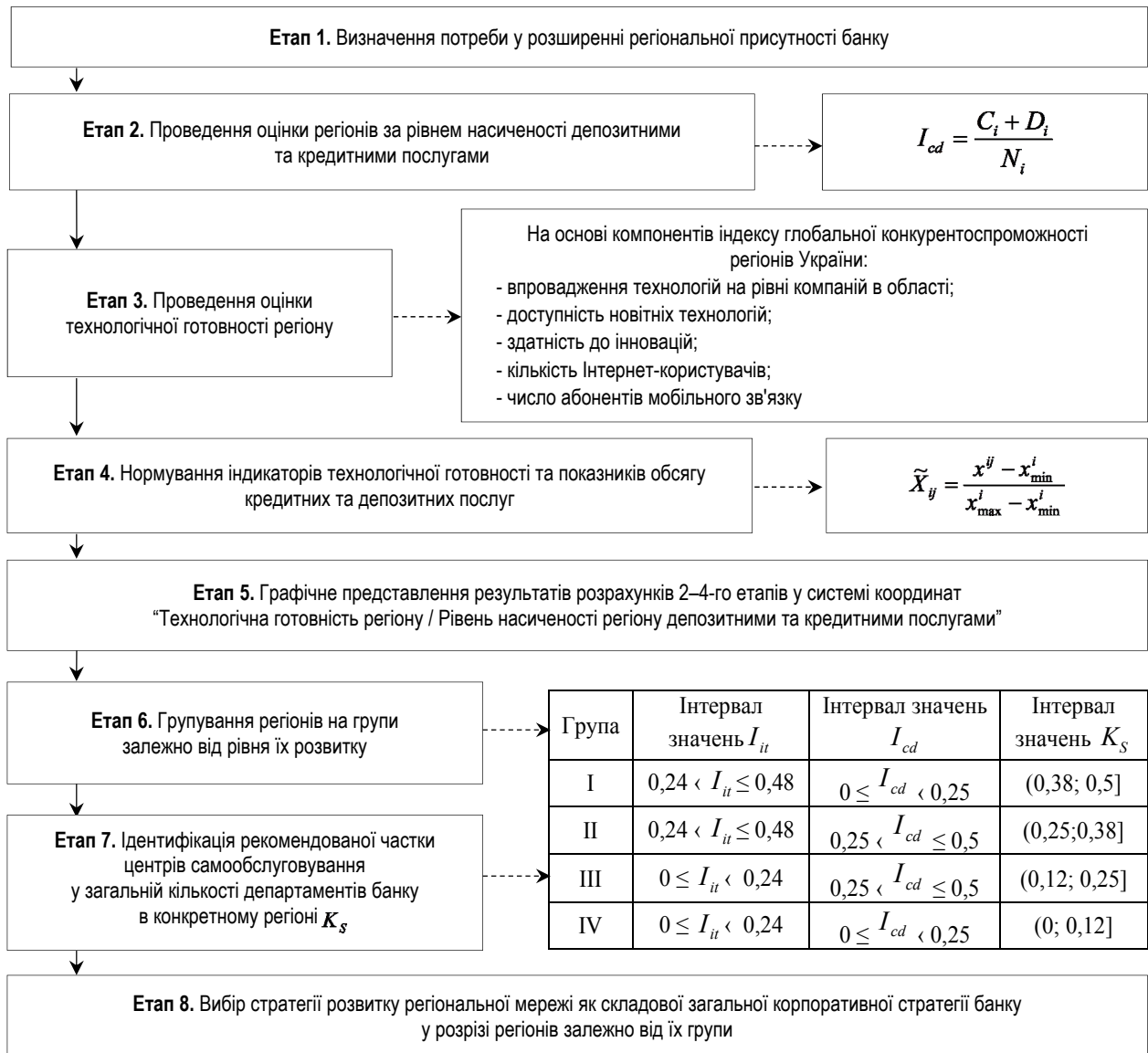

Рисунок 1 – Алгоритм оптимізації структури регіональної мережі банків шляхом групування на основі критеріїв технологічного розвитку та насиченості регіону депозитними й кредитними послугами

Умовні позначення, використовувані для побудови даного алгоритму (див. рис. 1):

- I_{cd} – рівень насиченості i -го регіону депозитними та кредитними послугами;
- C_i – обсяг кредитів, виданих комерційними банками в i -му регіоні;
- D_i – обсяг депозитів, залучених комерційними банками в i -му регіоні;
- N_i – щільність населення i -ї області;
- \tilde{X}_{ij} – нормоване значення i -го показника для j -го регіону;
- x^{ij} – значення i -го показника j -го регіону;
- X_{\min}^i – максимальне значення i -го показника за сукупністю регіонів;
- x_{\max}^i – мінімальне значення i -го показника за сукупністю регіонів;
- I_{it} – технологічна готовність регіону;
- K_S – частка кількості центрів самообслуговування в загальній кількості регіональних департаментів у області.

Етап 1. Визначення потреби у розширенні регіональної присутності банку. Даний етап передбачає проведення аналітичної роботи, спрямованої, по-перше, на ідентифікацію фінансового потенціалу банку для розвитку мережі відділень та, по-друге, доцільність такого розвитку.

Етап 2. Проведення оцінки регіонів за рівнем насиченості депозитними та кредитними послугами.

З цією метою пропонується розраховувати обсяг залучених депозитів та наданих кредитів, зважених на щільність населення регіону (1):

$$I_{cd} = \frac{C_i + D_i}{N_i} \quad (1)$$

- де I_{cd} – рівень насиченості i -го регіону депозитними та кредитними послугами;
- C_i – обсяг кредитів, виданих комерційними банками в i -му регіоні;
- D_i – обсяг депозитів, залучених комерційними банками в i -му регіоні;
- N_i – щільність населення i -ї області.

Етап 3. Проведення оцінки технологічної готовності регіону.

Для аналізу регіонів за рівнем технологічної готовності нами пропонується використовувати ряд компонентів, які входять до складу Індексу глобальної конкурентоспроможності регіонів України. Даний показник, запропонований Всесвітнім економічним форумом у 2005 р., є комплексним інструментом оцінки макро- та мікро-економічних індикаторів національної конкурентоспроможності країни. Усі фактори, за якими проводиться оцінювання, згруповані у 12 складових Індексу, розподілені на три групи базових вимог, підсилювачів ефективності та фактори розвитку та інноваційного потенціалу (рис. 2).

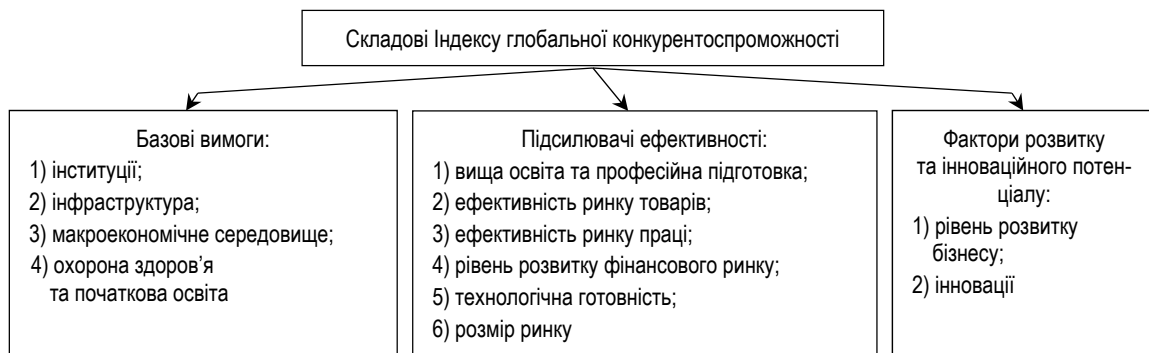

Рисунок 2 – Структура Індексу глобальної конкурентоспроможності (ІГК) [1]

У рамках кожної із трьох груп виокремлюють ряд змінних, які оцінюються в рамках конкретної країни. Структура розрахунку індексу конкурентоспроможності областей України відповідає структурі ІГК.

Отже, з усієї сукупності компонентів, що характеризують конкурентоспроможність, нами

було виокремлено ряд факторів, які впливають на рівень технологічної привабливості регіону:

- впровадження технологій на рівні компаній в області;
- доступність новітніх технологій;
- здатність до інновацій;

- кількість Інтернет-користувачів (із розрахунку на 100 осіб);
- число абонентів мобільного зв'язку (на 100 осіб).

У Звіті про конкурентоспроможність регіонів України значення показників розраховано на основі досліджень та опитувань. За такими факторами, як впровадження технологій на рівні компаній в області, доступність новітніх технологій та здатність до інновацій статистичні дані представлені у вигляді значень від 1 до 7, що відповідають найгіршим та найкращим результатам. За останніми двома факторами – кількість користувачів мережею Інтернет та число абонентів мобільного зв'язку – дані представлено із розрахунку 100 осіб. Таким чином, з метою приведення даних до порівнянного вигляду кожен із досліджуваних показників розраховувався у відсотковому співвідношенні до найбільшого значення у виборці. Сукупний показник технологічної готовності регіону пропонується розрахувати як суму значень кожного із індикаторів, кожен з яких має однакову вагу.

Етап 4. Нормування індикаторів технологічної готовності та показників обсягу кредитних та депозитних послуг.

З метою порівняння двох груп індикаторів, які мають відмінні масштаби, приведемо їх до зіставного вигляду на основі лінійного нормування уніполярних показників. Оскільки $\tilde{X}_{\min} = 0$; $\tilde{X}_{\max} = 1$; $dy/dx > 0$, то:

$$\tilde{X}_{ij} = \frac{x^{ij} - x_{\min}^i}{x_{\max}^i - x_{\min}^i} \quad (2)$$

де \tilde{X}_{ij} – нормоване значення i -го показника для j -го регіону;

x^{ij} – значення i -го показника j -го регіону;

x_{\min}^i – максимальне значення i -го показника за сукупністю регіонів;

x_{\max}^i – мінімальне значення i -го показника за сукупністю регіонів.

Це перетворення дозволяє привести розраховані на попередніх етапах показники до нормованих, числові значення яких лежатимуть у межах від 0 до 1, що збільшить наочність. Результати розрахунку обраних показників для областей України наведено у таблиці 1.

Порівняльний аналіз рівня насиченості банківськими послугами різних регіонів дозволив з'ясувати, що значення за Київською областю та Києвом перевищують середні показники за іншими регіонами більше, ніж у 10 разів. З метою

отримання більш точних результатів на наступних етапах дослідження із вибірки було виключено значення за цим регіоном.

Етап 5. Побудова графіка в системі координат “Технологічна готовність регіону / Рівень насиченості регіону депозитними та кредитними послугами”.

Таблиця 1 – Нормовані значення індикаторів технологічної готовності та показників обсягу кредитних та депозитних послуг у розрізі регіонів України

Регіон	Технологічна готовність	Рівень насиченості депозитними та кредитними послугами
АР Крим	0,45	0,23
Вінницька обл.	0,30	0,08
Волинська обл.	0,46	0,08
Дніпропетровська обл.	0,32	1,00
Донецька обл.	1,00	0,33
Житомирська обл.	0,06	0,09
Закарпатська обл.	0,23	0,01
Запорізька обл.	0,07	0,22
Івано-Франківська обл.	0,33	0,03
Кіровоградська обл.	0,13	0,11
Луганська обл.	0,00	0,11
Сумська обл.	0,14	0,09
Тернопільська обл.	0,00	0,07
Харківська обл.	0,92	0,33
Черкаська обл.	0,48	0,09
Чернівецька обл.	0,19	0,00
Чернігівська обл.	0,04	0,13
Херсонська обл.	0,33	0,11
Хмельницька обл.	0,21	0,07
Львівська обл.	0,40	0,14
Миколаївська обл.	0,41	0,16
Одеська обл.	0,47	0,49
Полтавська обл.	0,39	0,20
Рівненська обл.	0,16	0,05

Примітка: напівжирним шрифтом позначено області, які є лідерами за однією з груп показників

Етап 6. Розподіл регіонів на групи.

Розподіл територіально-адміністративних одиниць, які характеризуються близьким рівнем досліджуваних показників, на групи є необхідним

з метою визначення стратегій поведінки банку щодо розширення регіональної мережі. Як свідчать дані рис. 2, переважна більшість областей України розташована у проміжку [0,48; 0,50] (виключенням є Донецька, Харківська та Дніпропетровська області). Згрупуємо регіони, які потрапляють у даний проміжок, у чотири рівні квадранти. Для цього розрахуємо середнє ариф-

метичне за обома індикаторами – технологічною готовністю та рівнем насиченості регіону депозитними та кредитними послугами.

У табл. 2 представлено запропонований розподіл регіонів на групи відповідно до рівня їх розвитку з метою визначення стратегії розвитку регіональної мережі банку.

Таблиця 2 – Розподіл регіонів на групи відповідно до рівня їх технологічного розвитку та насиченості банківськими послугами

Квадрант	Інтервал значень I_{it}	Інтервал значень I_{cd}	Характеристика квадранта	Інтервал значень K_S
I	$0,24 < I_{it} \leq 0,48$	$0 \leq I_{cd} < 0,25$	- високий рівень технологічної готовності; - низький рівень насиченості кредитними та депозитними послугами	(0,38; 0,5]
II	$0,24 < I_{it} \leq 0,48$	$0,25 < I_{cd} \leq 0,5$	- високий рівень технологічної готовності; - високий рівень насиченості кредитними та депозитними послугами	(0,25; 0,38]
III	$0 \leq I_{it} < 0,24$	$0,25 < I_{cd} \leq 0,5$	- низький рівень технологічної готовності; - високий рівень насиченості кредитними та депозитними послугами	(0,12; 0,25]
IV	$0 \leq I_{it} < 0,24$	$0 \leq I_{cd} < 0,25$	- низький рівень технологічної готовності; - низький рівень насиченості кредитними та депозитними послугами	(0; 0,12]

Етап 7. Ідентифікація рекомендованої частки кількості центрів самообслуговування у загальній кількості структурних департаментів банку в конкретному регіоні.

В останньому стовпчику табл. 2 відображено рекомендований інтервал значень коефіцієнта K_S для конкретного регіону, який потрапив у відповідний квадрант.

Етап 8. Вибір стратегії розвитку регіональної мережі як складової загальної корпоративної стратегії банку.

Висновки. Таким чином, розроблений науково-методичний підхід оптимізації регіональної мережі банків у розрізі співвідношення сучасних центрів самообслуговування та традиційних структурних департаментів шляхом групування на основі критеріїв технологічного розвитку та насиченості регіону депозитними й кредитними послугами дозволяє зменшити сукупні витрати банку на створення та утримання розвинутої регіональної мережі, забезпечити її оптимальну структуру відповідно до бізнес-моделі банку.

Список літератури

1. Звіт про конкурентоспроможність регіонів України 2013. – Фонд “Ефективне управління”, Україна. 2013. – 232 с.
2. Панова Г. С. Инновации в банковском бизнесе – искусство банковских технологий // Современные банковские технологии: теоретические основы и практика / под. ред. Н. Ф. Карпычевой / Г. С. Панова. – М. : Финансы и статистика, 2005. – С.73–84.
3. Рид Э. Коммерческие банки. 2-е изд.; пер. с англ. / Рид Э., Коттер Р., Гилл Э., Смит Р. / под ред. Усокина В. М. – 2-е изд. – М. : СП Космополис, 1991. – 480 с.
4. Роуз П. С. Банковский менеджмент=Commercial bank management: Предоставление финансовых услуг ; пер. с англ. со 2-го изд. / Академия народ.хоз-ва при Правительстве РФ / П. С. Роуз. – М. : Дело, 1997. – 743 с.
5. Степаненко В. Електронні банківські послуги [Електронний ресурс] / В. Степаненко // Финансовый директор. – 2011. – № 1–2. – Режим доступа : <http://fin2top.com/poisk/arhiv/razdeli?s=21&ss=32>.

Отримано 12.12.2014

Summary

This article has been analyzed in detail the process of identifying the proportion of self-service centers in total structural units of the bank in a particular region and highlighted some steps that detail this process. Also, a study of values and indicators of technological readiness indicators of credit and deposit services in by regions of Ukraine, on which organized distribution regions into groups according to their level of technological development and banking saturation.

УДК 336.71:658.155

*Г. М. Шульженко, Голова Правління ПАТ АБ "Столичний"***МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ БАНКУ
НА ОСНОВІ МЕРЕЖЕВОГО ПЛАНУВАННЯ**

У статті розглянуто поетапну систему управління прибутком банку. Запропоновано математичну формалізацію процесу оптимізації часу та витрат на проведення операцій щодо управління прибутком банку. Здійснено практичну реалізацію економіко-математичної моделі оптимізації управління прибутком банку.

Ключові слова: прибуток, банк, оптимізація, мережеве планування.

Постановка проблеми. В сучасних умовах функціонування вітчизняної фінансової системи проблема оптимізації управлінських процесів у банку набирає першочергового значення. Так, формування ефективної стратегії подальшого розвитку для кожного українського банку відбувається під впливом не перспективних тенденцій розширення ринку та збільшення кредитно-депозитного портфеля, а оптимізації витрат. Виходячи з цього, актуальності набуває розробка дієвої системи управління базового показника діяльності банку, а саме прибутку, яка б дозволяла отримувати максимальний результат при мінімальних матеріальних та часових витратах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні основи сутності, значення і механізму управління прибутком банку досліджуються в роботах таких вітчизняних науковців, як О. О. Климова [1], Т. Д. Косова [2], О. А. Криклій, Н. Г. Маслак [3], С. Остах [4], О. О. Рибалка [5], З. І. Щибиволок [6]. та інших.

Невирішені частини досліджуваної проблеми. Зважаючи на той факт, що в сучасній економічній літературі основна увага в процесі управління прибутком банку приділена питанням виявлення фінансових джерел його збільшення та проблемам скорочення існуючих матеріальних витрат, виникає необхідність математичної формалізації системи оптимізації часу на проведення операцій з управління прибутком банку та витрат на їх здійснення.

Метою статті є розробка науково-методичного підходу до управління прибутком банку на основі мережевого планування.

Виклад основного матеріалу. На основі здійсненого детального дослідження існуючих проблем управління прибутком банку актуальності набуває формування нової системи тактичного та стратегічного менеджменту даного питання. Підвищення дієвості роботи банків залежить від синхронізації та мінімізації як фінансових, так і часових витрат на проведення кожної управлінської операції. В той же час ефективна реалізація зазначеної концепції можлива тільки за рахунок використання адекватного математичного інструментарію, оскільки необхідності набуває одночасне досягнення скорочення часу та витрат, без зниження при цьому якості проведених операцій. Таким чином, запропоновано поетапно розглянути процес формалізації науково-методичного підходу до управління прибутком банку на основі мережевого планування.

Етап 1. Обґрунтування необхідності та доцільності застосування мережевого планування в розрізі оптимізації процесу управління прибутком банку. Застосування зазначеного методу пов'язане з рядом причин:

- система управління прибутком банку являє собою комплекс впорядкованих операцій, виконання яких має бути підпорядкованим ланцюгу подій (рис. 1);
- виникає необхідність отримати відповідь на питання: чи можливо досягти зменшення витрат та часу реалізації всіх етапів системи при даному плановому розподілі комплексу робіт?